

ומאי מגו מגו דשני חרשין – חרשין מגו of two מגו; And what

OVERVIEW

חרש ruled that based on the סברא of מגו, we can say that if a פקח and a חרש picked up a מציאה, the חרש is קונה (but not the פקח). The גמרא explained the מגו; since two חרשין that picked up a מציאה acquire it, therefore the חרש that picked up together with a פקח also acquires it. תוספות challenges this assumption.

תוספות asks:

תימה מנלן דלמא תרי מגו לא אמרינן¹ –

It is astounding! How do we know that the חרש will be קונה?! Perhaps we do not use the concept of מגו twice -

דב' חרשין דקנו היינו מטעם מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה²:

For the reason two חרשין are קונה is because לחבריה זכי נמי לנפשיה. תוספות offers no answer.³

SUMMARY

The חרש should not be קונה for it requires מגו twice.

THINKING IT OVER

מגו דזכי לנפשיה וכו' because of חרשין are קונה mean that two תוספות. Seemingly a חרש cannot be זכי לחבריה for he is a חרש; in fact he cannot even be זוכה לנפשיה, he is זוכה לנפשיה only because of a חכמים, that there should be no fights. Perhaps this תק"ח enables both חרשים to be קונה when they picked it up together. Why does תוספות assume that חרשין are קונה ב' חרשין? מטעם מגו⁴

¹ We can use the concept of מיגו once; if one is קונה for himself then he can be קונה for someone else. However, if the basis of the מיגו is dependent on another מגו (as in the case of two חרשים, see following footnote # 2), then it cannot be effective.

² Two חרשים cannot be קונה since they are not capable of being מקנה to anyone (for they are חרשים). They are קונה together only because זכי לנפשיה (because of a חכמים), therefore they can be זוכה לחבריה. Based on this ruling (which is based on מגו) we cannot derive another ruling (based on a second מגו); that since two חרשים are קונה then by a פקח וחרש, the חרש should be קונה. We do not use a מגו twice. See 'Thinking it over'. [The חרש cannot be קונה based on the פקח since the פקח is זכי לנפשיה for he is not קונה.]

³ For answers see תוה"ר, כוס הישועות etc.

⁴ See אמ"ה # 67-70 and בל"י אות רכו.